

„... často jsem si již alespoň řekl, že kdyby bylo do Paříže jen tak daleko jako z Letek do Žalova, že bych k Vám přišel často s prosíkem, abyste mi přeladila náladu.“, napsal malířce její budoucí manžel MUDr. Jan Fischer v jednom z mnoha milostných dopisů, které si psali v době jejího studijního pobytu v Paříži v letech 1913–1914. Narážel tím na schůzky v Žalově během plenérů se studenty Uměleckoprůmyslové školy vedených Jakubem Schikanederem, kam za ní na koni Janínek, jak ho ráda oslovovala, zajížděl z Libčic-Letek.

Marie Fischerová-Kvěčková portrérující Alinu, Paříž, 1914

Marie Fischerová-Kvěčková se narodila 24. března 1892 v Kutné Hoře Marii Kvěčkové, rozené Zuvačové, a Otmaru Kvěčovi, budoucímu intendantovi Národního divadla. Rodina se záhy přestěhovala do Prahy, kde Marie navštěvovala měšťanskou dívčí školu na Královských Vinohradech, jejímž ředitelem byl Karel Václav Rais, a kde byla žačkou spisovatelky Marie Gebauerové. Talentovaná dívka byla v roce 1906 přijata na Uměleckoprůmyslovou školu, kde studovala u již zmiňovaného Jakuba Schikanedera, Emilie Krostové a Josefa Schussera. S blízkou přítelkyní a spolužačkou Boženou Vohánkovou odcestovala v roce 1913 na původně plánovaný dvouletý studijní pobyt do Paříže, jenž však byl zkrácen vypuknutím první světové války. Podnět k cestě dala Zdenka Braunerová, na jejíž doporučení dívky v Paříži navštěvovaly školu Colarossi. Marie Fischerová-Kvěčková měla možnost se seznámit se soudobými uměleckými směry

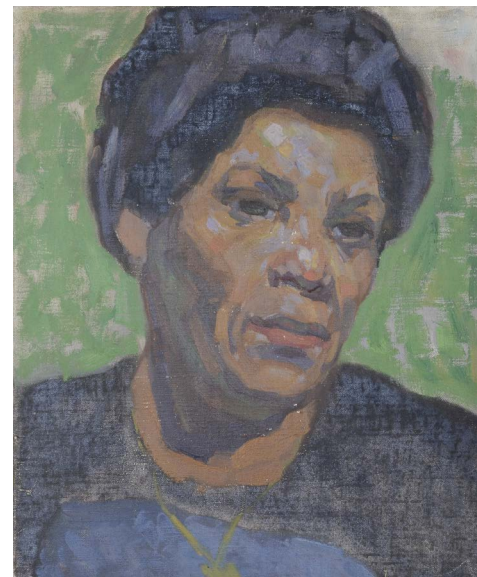
a se sbírkami umění a vytvořila zde značnou část svých maleb, portrétů a žánrových obrazů z Paříže a okolí.

Po návratu z Paříže se provdala za MUDr. Jana Fischera, gynekologa a porodníka, který měl pro emancipovanou umělkyni neobyčejné pochopení. Ze šťastného svazku se narodily tři děti, Marie, Jan a Jelena. Nejprve bydleli v Praze, později se přestěhovali do vily Sacrabonie v Černošicích, kde v podkrovním ateliéru s terasou Marie Fischerová-Kvěčková tvořila. Do světa dětí malířka nejprve vstoupila při návštěvách manžela v porodnici, a posléze se jí plně otevřel s jejími vlastními dětmi. Vytvořila úctyhodný počet ilustrací ke knížkám pro děti, z nichž některé textově koncipovala sama, často vycházejíc z lidových říkadel a písní. První kniha Našim dětem vyšla v roce 1916 a nese jasně poznávací znaky většiny následujících titulů: precizní zpracování ilustrací, značná péče věnovaná grafice a nezaměnitelná podoba předsádek, jejichž náměty se někdy prolínají s vlastními návrhy látek, inspirovanými lidovými motivy v duchu českého svérázu.

Inspirace lidovým prostředím postupuje tvorbou Marie Fischerové-Kvěčkové ve všech směrech. Po celý život s rodinou podnikala

Loď v přístavu, Grado, 1912

Alina u Brettů, Paříž, 1914

národopisné výpravy nejen na Moravu a na Slovensko, ale i do Bulharska, Jugoslávie či na Zakarpatskou Ukrajinu. Díky tomuto intenzivnímu zájmu vznikla celá řada národopisných studií a skic, ve kterých autorka navazovala na práce Josefa Mánesa, Mikoláše Alše, Joži Uprky a dalších. Se stejným zápalem a podobně systematicky se Marie Fischerová-Kvěčková věnovala kresbě a malbě rostlin. Vznikl tak rozsáhlý soubor akvarelů provedených s téměř vědeckou přesností, které však zároveň vynikají něhou a půvabem.

Marie Fischerová-Kvěčková se etablovala také jako textilní a módní návrhářka. První zkušenosti s užitým uměním získala na Uměleckoprůmyslové škole, a to jak v návrzích, tak v realizacích kostýmů na školní plesy. Později začala pracovat – nepochybně i díky vlivu rodinného prostředí – pro pražské družstvo Zádruha, zaměřené na zhotovování a prodej rukodělných předmětů a textilních výrobků tradičními postupy, jehož spoluzakladatelkou byla malířčina matka Marie Kvěčková. Pro Zádruhu Marie Fischerová-Kvěčková navrhovala především dámské šaty a série dětského oblečení. Její návrhy se nesly v duchu tzv. českého svérázového hnutí, které hledalo cesty k využívání tradičních lidových motivů soudobým způsobem. Ve 30. letech vypsala renomovaná textilní firma Sochor ve Dvoře Králové

soutěž na svérázové tisky, ve které Marie Fischerová-Kvěchová výrazně uspěla. Výsledkem byly potiskované bavlněné tkaniny zvané šohajky, vyráběné podle jejích návrhů.

Celý život se pohybovala výhradně se skicákem v ruce a zaznamenávala běžné okamžiky a momentky. Kromě zmiňovaných okruhů uměleckého zájmu byla nadšenou sběratelkou hraček, historického textilu a obuvi, vytvořila papírové vystřihovací betlémy, věnovala se reklamní tvorbě apod. Jako křesťansky orientovaná buržoazní umělkyně se po únoru 1948 neměla možnost realizovat, cenzurovalo mnoho z jejího díla neprošlo, v 50. letech vyšlo několik pohádek na diafilmech, dále dětské kostky, kalendáře, pohledy. Marie Fischerová-Kvěchová zemřela 2. června 1984 ve věku 92 let.

V celém díle Marie Fischerové-Kvěchové nejsilněji rezonuje láska k dětem, k lidové kultuře a k přírodě. Tyto silné inspirační zdroje spolu s typickým rukopisem dotvářejí obraz díla malířky, která měla ráda život a tímto prizmatem ho pak zobrazovala. V okolí Rostok se objevila jako mladá a nadaná studentka a zpět do Rostok se vrací ukázkou jejího celoživotního díla.

Výstava vznikla ve spolupráci s rodinou Marie Fischerové-Kvěchové

Středočeské muzeum v Rostkách u Prahy, p. o.
Zámek 1, 252 63 Rostoky
Otevřeno: st - ne 10 - 18h
www.muzeum-roztoky.cz

Středočeský kraj

MARIE FISCHEROVÁ KVĚCHOVÁ

známá i neznámá...

9. 12. 2016 - 26. 3. 2017

Středočeské muzeum v Rostkách u Prahy

Vernisáž dne 8. 12. 2016 od 17 h